

РЕШЕНИЕ

№ 6627

гр. София, 12.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 15.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Михаела Николаева, като разгледа дело номер **7085** по описа за **2021** година докладвано от съдия Зорница Дойчинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от директора на Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, чрез пълномощника си юрк. Ц. В. срещу Решение № 20120037 от 19.05.2021 г. на Софийски районен съд /СРС/, НО, 14-ти състав, постановено по НАХД № 11587/2020 г., с което е отменен ЕФ, серия Г, № 0016280, издаден от СДВР, с който на К. Н. К., на основание чл. 638, ал. 4 от Кодекса за застраховането /КЗ/ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 250 лева, за нарушение на чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ

В касационната жалба са изложени доводи за недопустимост, неправилност и незаконосъобразност на процесното съдебно решение. Сочи, че срещу Електронния фиш /ЕФ/ са били образувани две наказателни дела от административен характер с идентичен предмет, като второто образувано такова е следвало да бъде прекратено. Счита за неправилни и необосновани мотивите на СРС, че при издаване на ЕФ са допуснати съществени процесуални нарушения, като липсва пълно и ясно описание на нарушението и на обстоятелствата, при което е установено. Моли за отмяна на процесното решение и потвърждаване на ЕФ. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, се представлява от юрк. В., който поддържа касационната жалба. Допълнителни съображения излага в представени писмени бележки. Прави възражение за прекомерност на претендирания адвокатски хонорар.

Ответникът – К. Н. К., редовно призован, не се явява и не се представлява. В писмен отговор на касационната жалба оспорва същата, като посочва, че липсата на описание на нарушението винаги съставлява съществено нарушение на процесуалните правила. На следващо място сочи, че в кориците на делото е налична като доказателство и застрахователна полица „Гражданска отговорност“, която удостоверява, че за лекия автомобил не са налице основания за прилагане на чл. 483, ал.1, т. 1 от КЗ. Моли решението на СРС да бъде потвърдено.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, IX-ти касационен състав след като прецени допустимостта на жалбата и обсъди направените в нея възражения, събранияте по делото доказателства и извърши проверка на обжалваното решение, съобразно разпоредбите на чл. 218 и чл. 220 от АПК, намира за установено следното:

На 02.03.2020 г., в 14:28 часа, лек автомобил „М. ГЛА 180“, с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на К. Н. К., се движил в [населено място], [улица], с посока на движение от [улица]към [улица], като бил засечен с автоматизирано техническо средство SD2D0010, че се движи без сключена задължителна застраховка "Гражданска отговорност", нарушавайки разпоредбата на чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ.

Нарушението било констатирано след преглед на записите от камерите, монтирани в служебен автомобил К. С., с рег. [рег.номер на МПС] . Резултата от прегледа бил отразен в докладна записка рег. № 4332р-17290/01.04.2020 г., като е посочено, че по отношение на 81 броя записани автомобили следва да се вземе отношение, съгласно чл. 483, ал.1, т.1 КЗ.

Нарушението е констатирано с автоматизирано техническо средство/система SD2D0010. За посоченото техническо средство е представено удостоверение за одобрен тип за измерване № 18.02.5133, издадено от БИМ, от което е видно, че срока на валидност на измервателното средство е до 20.02.2028 г.

За констатираното нарушение на чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ е издаден ЕФ, серия Г, № 0016280, с който на К. К. е наложена глоба в размер на 250 лв.

Към преписката е представена разпечатка на задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, сключена между К. К. и Л. И. АД за лек автомобил „М. ГЛА 180“, с рег. [рег.номер на МПС] , със срок на валидност от 09.09.2019 г. до 08.09.2020 г.

По делото не са представени доказателства за датата на връчване на ЕФ на касатора.

По делото е представена Заповед № 8121з-172/29.02.2016 г. на Министъра на вътрешните работи, с която са утвърдени образците за електронни фишове.

Съобразявайки така описаната фактическа обстановка, СРС е постановил обжалваното решение № 20120037 от 19.05.2021 г., постановено по НАХД № 11587/2020 г., с което е отменен ЕФ, серия Г, № 0016280, издаден от СДВР, с който на К. Н. К., на основание чл. 638, ал. 4 от Кодекса за застраховането /КЗ/ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 250 лева, за нарушение на чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ. За да отмени оспорения ЕФ, СРС е приел, че при издаване на ЕФ е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, нарушаващи правото на

защита на нарушителя, тъй като липсва описание на същото, както и към датата на извършване на нарушението, за МПС-то е имало сключена активна застраховка „Гражданска отговорност“.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, достигна до следните правни изводи:

Предмет на разглеждане е Решение № 20120037 от 19.05.2021 г. на СРС, НО, 14-ти състав, постановено по НАХД № 11587/2020 г., с което съдът е отменил ЕФ, серия Г, № 0016280, издаден от СДВР, с който на К. Н. К., на основание чл. 638, ал. 4 от Кодекса за застраховането /КЗ/ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 250 лева, за нарушение на чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му, сезиран с подадена от К. Н. К., допустима жалба, предвид липсата на доказателствата за връчване на процесното НП на касатора.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Контролът за правилност на съдебния акт, дължим от настоящата съдебна инстанция, е ограничен от въведените с жалбата основания с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които се следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

Предвид направеното възражение от касатора за недопустимост на производството пред АССГ, тъй като пред СРС са били образувани две наказателни дела от административен характер с идентичен предмет, като второто образувано такова е следвало да бъде прекратено, настоящата касационна инстанция намира същото за неоснователно, предвид следното :

Пред Административен съд София-град, чрез СРС е подадена касационна жалба с вх. № 21033438 от 03.06.2021 г. от директора на СДВР. По касационната жалба е получен писмен отговор с вх. № 21035597/16.06.2021 г. от К. Н. К.. По образуваното пред АССГ КНАХД № 7085/2021 г. няма данни да са образувани две наказателни дела от административен характер срещу процесното решение на първоинстанционния съд, с което е отменен ЕФ. Ако касаторът има възражение, че СРС е следвало да прекрати второто образувано дело пред него, касационният състав намира, че същото е следвало да бъде предявено пред СРС.

Решението е валидно, допустимо и правилно. Първоинстанционният съд е формирал правилна фактическа обстановка, която се подкрепя от данните по делото и се

възприема изцяло и от настоящия съдебен състав.

Задължителната застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите по раздел П буква "А", т. 10. 1 от приложение № 1 е въведена с нормата на чл. 461, т. 1 от КЗ. В § 1, т. 33 от КЗ е въведено легално определение за понятието "автомобилист" - това е собственикът, ползвателят, държателят или водачът на моторно превозно средство, който във връзка с притежаването или използването му може да причини вреди на трети лица. С разпоредбата на чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ е регламентирано задължение на всяко лице, което притежава моторно превозно средство, което е регистрирано на територията на Република България и не е било спряно от движение да сключи договор за застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите. Правното основание за издаване на електронния фиш и отговорността на собственика се съдържа в разпоредбата на чл. 638, ал. 4 от КЗ, според която, когато с автоматизирано техническо средство или система е установено управление на моторно превозно средство, за което няма сключен и действащ застрахователен договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, на собственика на моторното превозно средство се налага глобата или имуществената санкция по ал. 1, съгласно която "на лице по чл. 483, ал. 1, т. 1, което не изпълни задължението си да сключи задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, се налага: 1. глоба от 250 лв. - за физическо лице; 2. имуществена санкция от 2000 лв. - за юридическо лице или едноличен търговец".

Съгласно чл. 647, ал. 3 от КЗ, когато с автоматизирано техническо средство или система е установено и заснето управление на моторно превозно средство, за което няма сключен и действащ застрахователен договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител при условията и по реда, предвидени в Закона за движение по пътищата. В случая, установената фактическа обстановка - управление на МПС, за което няма сключена застраховка "ГО" съответства напълно на описанието на нарушението в издадения електронен фиш и се потвърждава от събраните по делото доказателства.

Задължителните реквизити на електронния фиш са изчерпателно уредени от законодателя в чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, като образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи. Специалният закон - КЗ, препраща към ЗДвП относно задължителните реквизити на ЕФ и е видно, че процесният съдържа данни за териториалната структура на МВР, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на МПС, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на санкцията, срок и начин на плащане. На следващо място, с процесния електронен фиш е ангажирана административнонаказателната отговорност на К. К. - собственик на автомобила, който от своя страна е посочен с конкретни данни и пълна идентификация, поради което доводите на първоинстанционният съд в тази насока са неправилни.

Настоящата касационна инстанция намира, че мотивите на СРС са правилни относно извода, че не са налице основания за прилагане на чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ, тъй като действително от представената разпечатка на застрахователна полица № BG/22/119002580128 от 09.09.2019 г. е видно, че към 02.03.2020 г. за МПС с рег. [рег.номер на МПС] е имало активна застраховка „Гражданска отговорност“.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че съдебното решение на основание чл. 348 от НПК и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 от АПК следва да бъде оставено в сила.

Предвид изхода на спора, касационната инстанция счита, че разноски на касатора не следва да бъдат присъдени.

Воден от горното и на основание чл. 63, ал. 1, изр. 2 във връзка с чл. 221, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, IX-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20120037 от 19.05.2021 г. на Софийски районен съд /СРС/, НО, 14-ти състав, постановено по НАХД № 11587/2020 г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ 1.

2.